

ชื่อเรื่อง ผลการใช้บทเรียนในแท็บเล็ตต่อพฤติกรรมไม่นั่งของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาได้รับการส่งเสริมด้านทักษะสังคมอย่างเหมาะสม และผลวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่มีประสิทธิผลนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ซึ่งมีอายุ 11 ปี ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่มีพฤติกรรมไม่นั่ง ไม่มีปัญหาด้านสุขภาพ ที่มารับบริการศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดลำปาง จำนวน 1 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสังเกตพฤติกรรมไม่นั่ง เพื่อนำผลไปวิเคราะห์ข้อมูล และบันทึกพฤติกรรมที่เกิดขึ้น

ผลการพัฒนาใช้กิจกรรมกีฬา

ในระยะที่ 1 (A1) หรือระยะก่อนการทดลองใช้บทเรียนในแท็บเล็ต มีค่าเฉลี่ยของความถี่ที่มีพฤติกรรมไม่รอคอย 34 ครั้ง และมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 4.25 ของความถี่ ระยะที่ 2 (B) หรือระยะการทดลองใช้บทเรียนในแท็บเล็ต มีค่าเฉลี่ยความถี่ที่มีพฤติกรรมไม่นั่ง เท่ากับ 43 ครั้ง และมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.30 ของความถี่ระยะที่ 3 (A2) หรือระยะทดลองการทดลองมีค่าเฉลี่ยของความถี่ที่มีพฤติกรรมไม่นั่ง เท่ากับ 21 ครั้ง และมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 2.62 ของความถี่

แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ที่มีพฤติกรรมไม่นั่ง ในระยะที่ 1 (A1) มีค่าเท่ากับร้อยละ 4.25 และในระยะที่ 2 (B) มีค่าร้อยละ 3.30 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระยะที่ 1 (A1) มีค่าลดลงอย่างเห็นได้ชัด ส่วนระยะที่ 3 (A3) มีค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ที่มีพฤติกรรมไม่นั่ง มีค่าเท่ากับ 2.62 ซึ่งไม่ต่างจากค่าเฉลี่ยของความถี่ที่มีพฤติกรรมไม่นั่ง ในระยะ 1 (A1) โดยในระยะที่ 1 (A1) นักเรียนจะแสดงพฤติกรรมไม่นั่ง และเมื่อหลังจากที่ไม่ได้มีบทเรียนในแท็บเล็ต ในระยะที่ 3 (A2) นักเรียนก็แสดงพฤติกรรมเหมือนกันทุกระยะ 1 (A1)